

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Andrey Veselé a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

žalobce

M. M.,

zastoupený Mgr. Kamilem Fotrem, advokátem
se sídlem Bystrá 2430/12, 193 00 Praha 9

proti

žalovanému

Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy,
se sídlem Kongresová 1666/2, 140 21 Praha 4

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím v odepření zajištění převozu žalobce do zdravotnického zařízení, zajištění kontrolního odběru krve a jejího následného rozboru dne 31. 1. 2022,

takto:

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce podal dne 28. 2. 2022 k Městskému soudu v Praze (dále jen (městský soud“) žalobu podle § 82 s. ř. s. na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného. Ten žalobce spatřoval v následujících skutečnostech: žalobce byl dne 31. 1. 2022 v 19:15 účasten dopravní nehody; na výzvu přivolaných policistů se podrobil orientačnímu vyšetření na přítomnost alkoholu pomocí tzv. dechové zkoušky, a to s pozitivním výsledkem. Žalobce nicméně s výsledkem dechové zkoušky nesouhlasil, a požadoval, aby byl převezen k odbornému lékařskému vyšetření (odběru a rozboru krve). To ale policisté odmítli s tím, že si žalobce má kontrolní vyšetření zajistit sám a na své náklady. Žalobce tak učinil; ve Fakultní nemocnici na Bulovce mu byl téhož dne ve 23:40 odebrán vzorek krve a následně proveden jeho toxikologický rozbor s negativním výsledkem. Žalobce spatřuje nezákonný zásah právě v tom, že mu policisté v rozporu s § 67 odst. 4 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii ČR, odmítli zajistit odběr krve a její rozbor, resp. že mu nezajistili převoz do jimi určeného zdravotnického zařízení a naopak ho vyzvali, aby si lékařské vyšetření zajistil sám. Domáhá se přitom toho, aby soud deklaroval nezákonnost uvedeného zásahu.
2. Podle § 46 odst. 1 písm. a), [n]estanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

3. Městský soud se předně zabýval otázkou, zda je podaná žaloba způsobilá k věcnému projednání. Vycházel přitom ze znění ust. § 67 zákona o Policii, kterého se žalobce dovolává, a které upravuje speciální oprávnění Policie ČR k *[z]ískávání informací v souvislosti s odhalováním a šetřením přestupků*. Toto ustanovení tak v posledku upravuje to, jaké důkazy či jiné podklady může Policie ČR

opatřovat pro účely řízení o přestupku. Podle odst. 2 písm. c) a d) uvedeného ustanovení je policie mimo jiné *oprávněna vyžadovat provedení orientačního vyšetření při podezření na ovlivnění alkoholem nebo jinou návykovou látkou pomocí dechové zkoušky nebo odběrem slin anebo potu a odborné lékařské vyšetření ke zjištění alkoholu nebo jiné návykové látky včetně odběru krve, moči, slin nebo potu, a to i v případech, že osobu nelze předem pro její zdravotní stav ke strpění příslušných úkonů vyzvat*. Vedle toho je v odst. 4 zakotvena povinnost Policie ČR vyhovět žádosti osoby podezřelé z přestupku o provedení odběru krve. Toto ustanovení dále stanoví, že v takovém případě *[p]oskytovatele zdravotních služeb a zdravotnické zařízení, kde má být odběr krve proveden, určí policista, který rovněž zajistí dopravu osoby do tohoto zařízení. Policista následně zajistí provedení rozboru odebrané krve poskytovatelem zdravotních služeb. Náklady spojené s dopravou osoby do zdravotnického zařízení, odběrem krve a jejím následným rozбором hradí osoba, která o něj požádala; pokud je touto osobou osoba nezletilá, která není plně svéprávná, hradí tyto náklady její zákonný zástupce*.

4. Městský soud k tomu uvádí, že žalobce sice podle citovaného ust. § 67 odst. 4 zákona o Policii ČR měl právo požadovat zajištění odběru krve, přičemž mu nebylo vyhověno, nicméně to samo o sobě nemusí znamenat, že se jedná o nezákonný zásah žalovaného ve smyslu soudního řádu správního. Nejvyšší správní soud opakovaně konstatoval, že jednotlivé procesní úkony správních orgánů, které směřují k vydání rozhodnutí a samy o sobě nepředstavují zásah do práv účastníka řízení, jsou z přezkumu ve správním soudnictví vyloučeny. Obecně tedy není možné postup správního orgánu, který směřuje k vydání rozhodnutí, „kouskovat“ na jednotlivé procesní úkony a ty podrobovat de facto předstižné soudní kontrole. Soudní kontrola těchto dílčích procesních úkonů je možná až v rámci kontroly výsledného rozhodnutí (viz rozsudek ze dne 31. 7. 2006, č. j. 8 Aps 2/2006-95, nebo usnesení rozšířeného senátu ze dne 16. 11. 2016, č. j. 1 Afs 183/2014-55). Pokud by tedy byl žalobou na ochranu před nezákonným zásahem napaden takový dílčí procesní úkon, potom by byl napadán postup, který z povahy věci zjevně nemůže být zásahem (ve smyslu § 82 s. ř. s.). V takovém případě by soud musel žalobu odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro nedostatek podmínky řízení spočívající v tom, že žalobce nevznese přípustitelné tvrzení nezákonného zásahu (viz závěry rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu učiněné v rozsudku ze dne 21. 11. 2017, č. j. 7 As 155/2015-160; tento rozsudek byl sice následně zrušen Ústavním soudem, nicméně z důvodů, které se výše uvedené teze nedotýkají).
5. O takovou situaci jde podle městského soudu i v nyní projednávané věci. Právo požadovat zajištění kontrolního odběru krve podle § 67 odst. 4 zákona o Policii ČR nelze vnímat jako samostatné právo, kterého by se osoba podezřelá z přestupku mohla samostatně domáhat. Naopak, uvedené ustanovení (a v něm zakotvené právo) je třeba vnímat systematicky a především s ohledem k účelu, který sleduje. Uvedené právo je „rubem“ oprávnění Policie ČR zakotvených v předcházejících ustanoveních § 67 zákona o Policii ČR; tato oprávnění mají za účel dát Polici ČR efektivní nástroj k získání informací, které mohou být důležité z hlediska odhalování a šetření přestupků, tedy informací, které mohou ve výsledku

představovat stěžejní důkazní materiál (či jiné podklady pro rozhodnutí) v řízení o přestupku (dospěje-li věc do této fáze). Ke stejnému účelu slouží i právo zakotvené v § 67 odst. 4 zákona; i to směřuje k zajištění relevantních a hodnověrných informací důležitých pro další postup z hlediska odpovědnosti podezřelého za přestupek. V tomto případě je ale logika obrácená, chráněn je zde zájem podezřelého na včasném získání hodnověrných informací, resp. důkazů, které by potenciálně mohly svědčit v jeho prospěch.

6. Právo žalobce podle § 67 odst. 4 zákona o Policii je tedy právem toliko procesní povahy (právo související s opatřováním podkladů pro rozhodnutí). Jak bylo rekapitulováno v bodě 1 shora, tak žalobce jakožto účastník dopravní nehody a následně jako podezřelý z přestupku nesouhlasil s výsledkem tzv. dechové zkoušky a požadoval provedení kontrolního odběru krve; této jeho žádosti Policie ČR nevyhověla. Uvedená situace, ve které se žalobce nacházel, mohla vést v zásadě ke dvěma závěrům. Buďto žalobce ve výsledku z přestupku obviněn nebyl; v takovém případě nemá skutečnost, že Policie ČR postupovala v rozporu s § 67 odst. 4 zákona žádnou další relevanci, procesní pochybení se v takovém případě totiž nemělo potenciál projevit ve sféře hmotných práv žalobce (procesní pochybení při shromažďování důkazů pro něj nevedlo k jinému negativnímu následku). Naopak, pokud žalobce ve výsledku obviněn z přestupku byl, potom by procesní pochybení Policie ČR muselo být příslušným správním orgánem zohledněno při hodnocení důkazů (resp. podkladů); a pokud by nebylo, potom by takové pochybení mohl žalobce namítat v žalobě, kterou by ve správním soudnictví napadl právě konečné rozhodnutí o přestupku (obdobně by tomu bylo v případě, že by byl žalobce obviněn z trestného činu; s tím rozdílem, že by ve věci rozhodoval trestní soud).
7. Žalobce neuvedl, jak konkrétně se dále jeho věc vyvíjí; městský soud nicméně dospěl k závěru (viz předchozí bod), že ani při jedné z hypotéz dalšího vývoje, které připadají do úvahy, by postup Policie ČR nemohl být klasifikován jako zásah ve smyslu § 82 s. ř. s. Z uvedeného důvodu žalobu podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl.
8. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v

jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 8. března 2022

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu